प्रविद्धवर्म्माभरणाम्बरायुधं धनञ्जयेनाभिहतं महौजसं। निशम्य कर्णं कुरवः प्रदुद्रुवुर्हतर्षभा गाव इवाजने वने।
भीमश्च भीमेन तदा स्वनेन नादं कृत्वा रोदसी कम्पयानः। आस्फोटयन् वल्गते नृत्यते च हते कर्णे त्रासयन् धार्त्तराष्ट्रान्।
तथैव राजन् सोमकाः सृञ्जयाश्च शङ्खान् दध्मुः सस्वजुश्चापि सर्व्वे। परस्परं क्षत्रिया हृष्टरूपाः सूतात्मजे वै निहते तदानीं। ४८२५

कृत्वा विमर्द्दं महदर्ज्जुनेन कर्णो हतः केशरिणेव नागः। तीर्णा प्रतिज्ञा पुरुषर्षभेण वैरस्यान्तं गतवांश्चापि पार्थः।
मद्राधिपश्चापि विमूढचेतास्तूर्णं रथेनापहृतध्वजेन। दुर्य्योधनस्यान्तिकमेत्य राजन् सबाष्पदुःखाद्वचनं बभाषे।
विशीर्णनागाश्वरथप्रवीरं बलं त्वदीयं यमराष्ट्रकल्पं। अन्योन्यमासाद्य हतं महद्भिर्नराश्वनागैर्गिरिकूटकल्पैः।
नैतादृशं भारत युद्धमासीद्यथा तु कर्णार्ज्जुनयोर्ब्बभूव। यस्तौ हि कर्णेन समेत्य कृष्णावन्ये च सर्व्वे तव शत्रवो ये।
दैवं ध्रुवं पार्थिवशात् प्रवृत्तं यत् पाण्डवान् पाति हिनस्ति चास्मान्। तवार्थसिद्ध्यर्थकरास्तु सर्व्वे प्रसह्य वीरा निहता द्विषद्भिः। ४८३०

कुबेरवैवस्वतवासवानां तुल्यप्रभावा नृपते सुवीराः। वीर्य्येण शौर्य्येण बलेन तेजसा तैस्तैश्च युक्ता विविधैर्गुणौघैः।
अवध्यकल्पा निहता नरेन्द्रास्तवार्थकामा युधि पाण्डवेयैः। तन्मा शुचो भारत दिष्टमेतत् पर्य्याश्वस त्वं न सदाऽस्ति सिद्धिः।
एतद्वचो मद्रपतेर्निशम्य खं चाप्यनीतं मनसा निरीक्ष्य। दुर्य्योधनो दीनमना विसंज्ञः पुनः पुनर्न्यश्वसदार्त्तरूपः।

इति श्रीमहाभारते कर्णपर्व्वणि कर्णबधे द्वानवतोऽध्यायः॥ ९२॥

॥ धृतराष्ट्र उवाच॥ तस्मिंस्तु कर्णार्ज्जुनयोर्विमर्द्दे दग्धस्य रौद्रेऽहनि विद्रुतस्य। बभूव रूपं कुरुसृञ्जयानां बलस्य वाणोन्मथितस्य कीदृक्।

॥ सञ्जय उवाच॥ शृणु राजन्नवहितो यथा वृत्तो महाक्षयः। घोरो मनुष्यदेहानामाजौ नरवरक्षयः। ४८३५
यत्तत्कर्णे हते पार्थः सिंहनादमथाकरोत्। तदा तव सुतान् राजन्नाविवेश महद्भयं।
न सन्धातुमनीकानि नचैवाशुपराक्रमे। आसीद्बुद्धिर्हते कर्णे तव योधस्य कर्हिचित्।
वणिजो नावि भिन्नायामगाधे विप्लवे यथा। अपारे पारमिच्छन्तो हते द्वीपे किरीटिना।
सूतपुत्रे हते राजन् वित्रस्ताः शस्त्रविक्षताः। अनाथा नाथमिच्छन्तो मृगाः सिंहैरिवार्द्दिताः।
भग्नशृङ्गा वृषा यद्वद्भग्नदंष्ट्रा इवोरगाः। प्रत्यपायाम मायाक्षे निर्ज्जिताः सव्यसाचिना। ४८४०
हतप्रवीरा विध्वस्ता निकृत्ता निशितैः शरैः। सूतपुत्रे हते राजन् पुत्रास्ते दुद्रुवुर्भयात्।
विस्रस्तयन्त्रकवचाः कान्दिग्भूता विचेतसः। अन्योन्यमवमृद्नन्तो वीक्ष्यमाणा भयार्द्दिताः।
मामेव नूनं बीभत्सुर्म्मामेव च वृकोदरः। अभियातीति मन्वानाः पेतुर्म्मक्षु च सम्भ्रमात्।
हयानन्ये गजानन्ये रथानन्ये महारथाः। आरुह्य जवसम्पन्नाः पदातीन् प्रजहुर्भयात्।
कुञ्जरैः स्यन्दनाः क्षुण्णाः सादिनश्च महारथैः। पदातिसंघाश्चाश्वौघैः पलायद्भिर्भयार्द्दितैः। ४८४५
व्यालतस्करसङ्कीर्णे सार्थहीना यथा वने। सूतपुत्रे हते राजंस्तव योधास्तथाऽभवन्।
हतारोहा यथा नागाश्छिन्नहस्ता यथा नराः। सर्व्वे पार्थमयं लोकं सम्पश्यन्तो भयार्द्दिताः।
सम्प्रेक्ष्य द्रवतः सर्व्वान् भीमसेनभयार्द्दितान्। तान् दृष्ट्वा विद्रुतान् सर्व्वान् योधांस्तत्र सहस्रशः।